

værende en Deel af Folketirken, medens de paa den anden Side ere fremkomne med et Forslag, der gaaer ud paa at aabne denne Menigheds Medlemmer Udgang til at vedblive at være eller at blive berettigede i Folketirken. Dersom de som berettigede vare i Folketirken, og det efter Folketirkens Ordning stod saaledes, at det var uberettiget at sige, at de have udskilt sig, saa forekommer det mig, at dette Lovforslag er aldeles oversflødigt; men netop det, at dette Lovforslag indbringes, viser, at de selv maage føle, at de uden en saadan Lovbestemmelse ikke længer kunne siges at være i Folketirken. Det forekommer mig klart, at Enhver, som vil være Medlem af et Samfund, maa holde sig dette Samfunds Love efterrettelig; han kan mene, at de ere urigtige, usornstige og usorparlige, men saalænge han selv vedbliver at være Medlem af dette Samfund, maa han nøies med disse Love. Han kan bruge al sin Indflydelse til selv og ved andre Medlemmer i Samfundet at faae Lovene forandrede, men saalænge han ikke har faaet dem forandrede, maa han bøde sig for dem. Nu er det dog en Sandhed, at hidtil har Ingen kunnet danne en Menighed i Folketirken, et Samfund i Folketirken, som uden Videre — uden endog Kirkebestyrelsens Sanction — selv kunde vælge sin Præst. Det er noget aldeles Nyt, som Folketirken slet ikke kjender til. I den oftere omtalte Skrivelse, der skal være udsendt fra Folketirkens Bestyrelse til nogle Præster, har der saavidt den er gjengiven nogen lunde rigtigt i forskjellige offentlige Blade, der have omtalt den, staaet, at denne Frimenighed ikke stod i nogen organisk Forbindelse med Folketirken, og derfor maatte dens Medlemmer ansees for udskilte. Nu er det, forekommer det mig, dog unægteligt, at den frie Menighed, saaledes som den bestaaer, ikke staaer i nogen organisk Forbindelse med Folketirken, og derfor mener jeg, at det er aldeles uberettiget at ville indvende Noget imod eller dadle Folketirkens Bestyrelse, fordi den har udtalt, at den anseer den frie Menighed som udskilt. Jeg seer ikke, hvorledes den kunde gjøre Andet. Det kan derfor jo ikke med Rette siges, at Folketirkens Bestyrelse har udstødt disse Folk; thi de have jo ved en bestemt Handling, hvorved de have

overtraadt Folketirkens Anordninger, udskilt sig selv ved den Handling: nemlig selv at vælge sig sin Præst uden Stadfæstelse af Kirkens Bestyrelse. Dette er udenfor Folketirkens Anordninger; Ingen kan paapege, at det hører til Folketirkens Anordninger, at en Menighed, der uden videre vælger sin Præst og ikke engang vil underkaste Valget Kirkebestyrelsens Stadfæstelse, kan forlange, at Folketirken skal ansee en saaledes dannet Frimenighed for at være en Bestanddeel af den. Dette er aldeles uberettiget, og, som sagt, var det berettiget, hørte dette Forslag slet ikke hjemme her. Har Kirkebestyrelsen villet gjøre en Betragtning gjældende, efter hvilken denne Menighed er udskilt, og denne Betragtning var urigtig, maatte der gjøres ganske andre Skridt for at tvinge Kirkebestyrelsen til at forandre, hvad den urigtigt, uberettiget, uretfærdigt havde gjort; men denne Vej gaaer man ikke, man søger ved en ny Lov at staffe de Paagjældende en Berettigelse, som man ved Lovforslaget erkjender, at de ikke have. Men jeg er enig med alle de Herrer i, at Folketirkens Ordning hidtil har været altfor meget under Tvang, at man har gjort en stor Feil derved, at man ikke for længere Tid siden mere villigt er gaaet ind paa en friere Udvikling. Dette viser sig jo ogsaa her. Dersom man med mere Villighed var gaaet ind paa et Lovforslag, som har været forelagt, og som blev nævnt før af det ærede Medlem for Svendborg Amts Ste Valgrebs (P. Olsen), og hvis det var blevet Lov, før det Tilfælde indtraadte, som nu har fremkaldt Forandringer i dette Lovforslag, fra hvad det tidligere var, vilde Alt, hvad der nu er skeet, alle de Ulemper, der nu ere indtrufne, have været forebyggede. Det gaaer her som ved mange andre Leiligheder, at naar man sætter sig formeget imod en bestemt Strømning, opnaaer man ikke derved, at man vedvarende kan standse denne Strømning; men kun, at den gaaer over Stranterne, og at det, der da skeer, bliver værre, end hvad der vilde være skeet, naar man i Tide havde løftet disse Stranker noget højt og havde bevirket, at den stærkere Strømning kunde have faaet et mere succesfuldt Afløb, end den faaer, naar den ganske pludseligt bryder over Stranterne.